

Преминуваніе-то на Меркурія прѣзь слънце-то, кое-то са случило на 8 Маія 1845 год., прѣдставлявало чудно сгоденъ случай да са опита вѣрность-та на нова-та теорія на младия астрономъ. Но за негово голѣмо нещастіе, всяко наблюдение въ Парижъ станало невъзможно по причина на облацы-тѣ, кои-то покрывали небе-то прѣзь цѣлыя день, въ кой то са случило преминуваніе-то. Въ него врѣме кога-то Леверрье бѣше изменень въ надѣжды-тѣ си, азъ бѣхъ по-щастливъ отъ него; защо-то чистата и прозрачна атмосфера благоприятствоваше за мое-то наблюдение върху Меркурія — Първо-то астрономическо наблюдение, кое-то ми са докара да направя. Надѣвамъ са, че ще ма простятъ дѣто ще направя единъ късичкъ разказъ за това обстоятелство. Цѣлы три години азъ са мжчихъ да искарамъ едно много трудно и сложно дѣло — въздиганіе-то на една първокласна астрономическа обсерваторія въ страна, дѣто нищо подобно до тогазъ не е сществувало. Между трудности и спънки, кои-то едвамъ ли нѣкой ще може да си въобрази, работа-та отиваше напрѣдъ; и най-послѣ азъ съ удоволствие видѣхъ съвършенно-то установяваніе на единъ отъ най-великы-тѣ и най-съвършени инструменти на свѣта. Азъ наредихъ и провѣрихъ негова сложенъ механизъмъ, внимателно исчислихъ точка-та на слънчово то търкало, въ коя-то планета-та трѣбаше най-напрѣдъ да са досѣгне, опредѣлихъ момента на това досѣганіе по вѣтхы-тѣ таблицы и по новы-тѣ на Леверрье, и, съ чувства, за да ги разумѣе съвършенно, отидохъ, преди петъ минути до исчисленныя моментъ на досѣганіе-то, на мѣсто-то при телескопа и чакахъ приближеніе-то на ожидаема-та планета. Слѣдъ нѣколко ожиданіе, кое-то ми са показа несносно продължително, азъ попытахъ другаря си колко врѣме са е минѣло, и чухъ отъ него, че отъ петъ-тѣхъ минути медленно са изминѣла само една мжчителна за мене минута. Наблюдение-то са възобнови. Търпеливо стояхъ азъ на мѣсто-то си; но пакъ бѣхъ принуденъ да попытамъ: много ли врѣме остава още? И получихъ отговоръ, че искало още **двѣ минути** до исчисленныя моментъ на досѣганіе-то. Съ напрѣгнато око и растреперано сърдце, наблюдение-то са пакъ захвана. Слѣдъ нескончаемы ожидания, азъ уловихъ най-послѣ тъмно-то пятно, кое-то черно-то тѣло на планета-та направи на свѣтливо-то търкало на слънцето. Ето я! Извикахъ азъ; и въ **шестнадесять секунды** слѣдъ исчисленныя моментъ, планета-та е. досѣгна до слънчово-то търкало именно въ сама-та точка, въ коя-то теорія-та и значаваше първо-то и досѣганіе.

Планета-та премина прѣзь слънце-то съвършенно кръгла, черно и ясно очертана. Всичкы-тѣ ми наблюдения потвърдихъ необикновенна-та точность на новы-тѣ таблицы на Леверрье. Кога-то стары-тѣ таблицы излѣзохъ невѣрны равно на една минута и половина въ различны-тѣ досѣганія на планета-та съ слънце-то; таблицы-тѣ на Леверрье, погрѣшихъ ерѣдно число само на шестнадесять секунды.

Голѣмыя успѣхъ на това изслѣдваніе насърчило младия астрономъ да приеме трудна-та работа, коя-то му прѣдложилъ Араго. Леверрье усърдно захваналъ да приготвя матеріали за пълно-то рѣшеніе на велика-та задача — възмуценія-та на Урана. Важность-та на прѣдмѣта изисквааа най-голѣма прѣдпазливость, и за това той като са рѣшилъ да са облѣга само на свои-тѣ собствени трудове, отхвърлилъ изведнажъ що было прѣ-